bejde, ikke er kommet til at fremtræde som et Hele, der kan give den almindelige Besøgende et blot nogenlunde fyldigt Indtryk af de danske Kvinders Flid og Dygtighed paa det Omraade. Og flere Kvindearbejder er slet ikke repræsenterede. Husholdningsskolerne f. Eks.

Havde der derimod paa Udstillingen været Mulighed for at trænge noget dybere ind i, hvorledes Genstandene var blevet tilvirkede, vilde man sikkert mange Gange have fundet, at Kvindehaand skjult for Offentligheden havde haft en Finger med i Spillet, og navnlig i Kunstindustrien kan man for det meste roligt spørge: »ou est la femme«? Det er ogsaa paa dette Omraade, at man maa lægge Mærke til forskellige Kvindenavne. Vi nævner blot nogle enkelte Eksempler.

Elisabeth Feveiles jydske Pottemageri danner en Undtagelse fra Regelen; det er virkelig en ret betydelig Virksomhed, der ledes af en Kvinde, den beskæftiger nemlig 8 Arbejdere og udfører baade til Norge og Tyskland. I Keramik og almindeligt Pottemagerarbejde findes her smukke Vaser, Skaale o. l.

Man maa uvilkaarlig standse ved Bing og Grøndahls Porcelainsfabriks Udstilling for at beundre en Samling Vaser af gennembrudt Arbejde, udført af Kunstnerinden Frk. Heegermann Lindencrone. De er saa fuldendt smukke i Komposition og Udførelse, at man klart forstaar de efter danske Forhold meget høje Priser, der forlanges for dem. Frk. Heegermann Lindencrone skal ogsaa være enestaaende i sin Kunstart, og hendes Arbejder er købt af flere udenlandske Musæer. Disse Vaser burde egentlig alle købes af Musæer, da de jo paa den Maade bedst bevares. En anden Kunstnerinde hos Bing og Grøndahl, Frk. Garde, har ogsaa udført meget smukke Vaser i samme Arbejde, men de har ikke den Lethed og Ynde, der er over de før omtalte.

Blandt Haandarbejderne maa man særlig bemærke og beundre et Pragtstykke af en baldyret Dug, Gave fra Dansk Kunstflidsforening til Foreningens Protectrice, Dronningen. »Hedebosyningens Fremme« udstiller nogle meget smukke Guld- og Sølvbroderier, Nakker til Huer o. s. v.

Udenfor disse Rammer af Kunst og Haandarbejde er det naturligvis overordentlig tilfredsstillende at staa overfor et saadant Eksempel paa kvindelig praktisk Foretagsomhed, som Udstillingen fra Vibe-Hastrups kemiske Fabrikker bærer Vidnesbyrd om. — Fru Betty Vibe-Hastrup er personlig Leder af disse ret store Fabrikker, der beskæftiger 40 Arbejdere. 3 Mill. Daaser og Tuber af den bekendte Vibe-Hastrups Skocréme fabrikeres aarlig.

Naar man betragter Kvinderne og deres Forhold til Landsudstillingen, saa maa man foruden at spørge, hvad har de ydet, ogsaa spørge: hvad kan de lære?

Først og fremmest maa vi af denne Udstilling drage den Lære, at vi har forsømt vor Besøgelsestid, og at denne maa være den sidste større Udstilling, der startes her i Danmark, uden at Kvinderne har Del deri. At Kvinderne dog ikke helt har kunnet undværes, ser vi af den lille opmuntrende Kendsgerning, at der blandt Dommerne findes 6 Kvinder.

Og saa er der for Resten uendelig meget at lære. Enhver Specialist paa det ene eller det andet Felt vil sikkert med Udbytte kunne finde og studere sin Specialitet. Men paa Hjemmenes og det daglige Livs Omraade, denne Interesse, der er fælles for alle Kvinder, er der en Uendelighed at se og lære. Hjemmenes Indretning kan studeres ligefra de kunstneriske og overordentlig smukke Møbler, som er i Færd med at overgaa Udlandets hidtil saa beundrede, — og til en ligesaa lille som nyttig Ting som Stormkroge (fra Aas Fabrik), der holder Vinduet absolut stille selv i den stærkeste Storm. Ogsaa til Husenes Ydre kan man faa gode Ideer i den yndige lille Stationsby, som man maa haabe, at mange vil faa Lyst til at efterligne. Hvor vilde ikke mange af vore smukke danske Landskaber vinde i Skønhed, hvis Smagen fra Landsudstillingens Stationsby kunde fortrænge den Ideforladthed, som præger saa mange Huse, der skæmmer saa mange yndige Landskaber. I det hele taget kan der læres megen god Smag paa Udstillingen i Aarhus, og det var et godt Resultat, om Kvinderne førte den med hjem og lod den gennemtrænge Hjemmene rundt om i Landet.

Vi raader alle vore kvindelige Læsere, der har Tid og Raad, til at aflægge Landsudstillingen et Besøg; de vil sikkert drage berigede derfra og forhaabentlig vil det gaa dem som os, de vil rejse hjem med det Indtryk, at de danske Kvinder bør være vaagne og ikke forsømme de Lejligheder